

منجذبا و مشتعلا در سبیل ربّ جلیل قدم نهادی و طیّ مسافهٔ بعیده

نمودی ...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت عبدالبهاء - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی

- شمارهٔ ۱۱۰۰

جناب زائر آقا میرزا کاظم علیه بهاء الله الاهی

هو الله

منجذبا و مشتعلا در سبیل ربّ جلیل قدم نهادی و طیّ مسافهٔ بعیده نمودی تا آنکه بمهبط اسرار و مکن انوار و مطلع اشراق وارد و فائز شدی بقعهٔ مبارکه را در نهایت خضوع و خشوع طواف نمودی و حظیرهٔ قدس را در غایت تبّتل و تضرّع زیارت کردی این طواف در ساحة تقدیس حضرت خفیّ الالطاف مقبول و محبوب و شکرانهٔ این قبول از فرائض قاطعه در نزد اهل رسوخ امید چنانست که آثار باهره از نتایج طواف بقعهٔ مبارکه ظاهر گردد و چون رو بیدار الهی نمائی روح حیات بخشی و سبب اشتعال و انجذاب شوی یاران الهی را بوجد و طرب آری و دوستان رحمانی را بسرور و وله هر یک از معاشرت آنجناب و الفت مانند چمن از مؤانست شبنم طراوت و لطافت زاید الوصف حاصل نمایند و کلّ چون ساغر بختندند و چون صراحی بگریند مانند گل شکفته شوند و بلبل آسا بآهنگ و ترانه دمساز شوند خدماتی که در غیاب حضرت طیب الهی مجری داشتید مقبول در گاه کبریاست و محبوب نزد عبدالبهاء اگر چنانچه توقّف در خراسان بروح و ریحان میسر گردد وجود آنجناب در آن سامان سبب شادمانی یارانست و کامرانی دوستان البتّه محبوب و ممدوح و محمود است از حق میطلبیم که نفس پاک سبب علاج مریضان گردد و تأیید ملکوت ابری برسد

الهی الهی انّ عبدک هذا منکسر الی ملکوت رحمانیتک و متضرّع الیک ان تؤیّده علی خدمه امرک و انتشار ذکرک و افشاء محامدک و نعوتک وفقه علی ذلک انک انت القویّ القدیر و انک انت البرّ الرؤفّ الرحیم ع

ORIGINAL